

Volgens verzoekster heeft de Commissie op juridisch en feitelijk onjuiste gronden aangenomen dat verzoekster een beslissende invloed heeft uitgeoefend op het marktgedrag van Ballast Nedam Infra B.V. en Ballast Nedam Grond en Wegen B.V.

Ter ondersteuning van haar verzoekschrift roept verzoekster in de eerste plaats een schending in van artikel 81 EG. Ten tweede roept verzoekster een schending in van de algemene beginselen van het gemeenschapsrecht en met name het beginsel van het vermoeden van onschuld. Ten slotte roept verzoekster een schending in van artikel 27, lid 1, van Verordening 1/2003 en van de rechten van verdediging, doordat voor het eerst in de Beschikking de aansprakelijkheid van verzoekster zou zijn aangenomen. Hierdoor heeft verzoekster niet de mogelijkheid gehad deze stelling met bewijsmateriaal te weerleggen.

Beroep ingesteld op 5 december 2006 — Ballast Nedam Infra/Commissie

(Zaak T-362/06)

(2007/C 20/41)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Ballast Nedam Infra BV (vertegenwoordigd door: A.R. Bosman en J.M.M. van de Hel, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekende partij

- Nietigverklaring van de Beschikking van de Commissie C(2006)4090 def. van 13 september 2006, aan haar kennisgegeven op 25 september 2006, met betrekking tot een procedure op grond van artikel 81 EG (Zaak nr. COMP/38.456 — Bitumen — NL) voor zover deze tegen haar is gericht;
- subsidiair, nietigverklaring van artikel 2 van de Beschikking, voor zover deze tegen haar is gericht, althans verlaging de haar ingevolge artikel 2 van de Beschikking opgelegde boete;
- gedeeltelijke nietigverklaring van artikel 1 van de Beschikking, voor zover het de duur van de inbreuk betreft tot oktober 2000 en overeenkomstige verlaging van de in artikel 2 opgelegde boete, voor zover deze tegen haar is gericht;
- veroordeling van de Commissie in de kosten van deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vecht de beschikking aan van de Commissie van 13 september 2006 inzake een procedure op grond van artikel 81 EG (zaak nr. COMP/38.456 — Bitumen — NL) waarbij verzoek-

ster een geldboete werd opgelegd wegens inbreuk op artikel 81 EG.

Ter ondersteuning van haar verzoekschrift roept verzoekster in de eerste plaats een schending in van artikel 81 EG en van artikel 23, lid 2, van Verordening 1/2003. Volgens verzoekster heeft de Commissie geen bewijs geleverd dat er sprake is van één enkele en voortgezette inbreuk op artikel 81 EG. Verzoekster beweert dat de Commissie geen bewijs heeft geleverd dat de bitumenleveranciers en de grote wegenbouwers gezamenlijk de brutoprijs voor bitumen hebben vastgesteld en dat de grote wegenbouwers belang hadden bij het maken van deze afspraken. De Commissie zou eveneens ten onrechte de afspraak over de standaardkorting en de wens van de wegenbouwers om betere condities te krijgen dan kleinere wegenbouwers met een geringer afnamevolume als een inbreuk op artikel 81 EG hebben aangemerkt.

Ten tweede roept verzoekster een schending in van artikel 81 EG en van artikel 23, lid 2, van Verordening 1/2003 en de richtsnoeren van de Commissie voor de berekening van geldboeten⁽¹⁾. Volgens verzoekster heeft de Commissie de zwaarte van de inbreuk onjuist beoordeeld.

Ten derde roept verzoekster een schending in van artikel 81 EG, doordat de Commissie op juridisch en feitelijk onjuiste gronden heeft aangenomen dat verzoekster een beslissende invloed heeft uitgeoefend op het marktgedrag van Ballast Nedam Grond en Wegen B.V.

Ten slotte roept verzoekster een schending in van artikel 27, lid 1, van Verordening 1/2003 en de rechten van verdediging, doordat de Commissie verzoekster de mogelijkheid heeft ontnomen om een aantal nieuwe elementen in de Beschikking betreffende de betrokkenheid van verzoekster bij de vermeende inbreuk gedurende de periode van 21 juni 1996 tot en met 1 oktober 2000 te weerleggen.

⁽¹⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 15, lid 2, van Verordening nr. 17, respectievelijk artikel 65, lid 5, van het EGKS-Verdrag worden opgelegd (PB 1998 C 9, blz. 3)

Beroep ingesteld op 5 december 2006 — Honda Motor Europe/BHIM — SEAT (MAGIC SEAT)

(Zaak T-363/06)

(2007/C 20/42)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Honda Motor Europe Ltd (Slough, Verenigd Koninkrijk) (*vertegenwoordigers:* S. Malynicz, barrister, N. Cordell, solicitor)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Seat SA (Barcelona, Spanje)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van 7 september 2006 in zaak R 960/2005-1 te vernietigen;
- het Bureau en de andere partijen in de procedure te verwijzen in de eigen kosten en in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: communautair woordmerk „MAGIC SEAT” voor waren en diensten van klasse 12 — voertuigzittingen en mechanismen voor voertuigzittingen alsmede onderdelen en armaturen en accessoires voor deze goederen — aanvraagnr. 2 503 902

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: SEAT SA

Oppositiemerk of -teken: nationaal beeldmerk „SEAT” voor waren en diensten van klasse 12

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad

Ter ondersteuning van haar betoog voert verzoekster aan dat de kamer van beroep een onjuiste visuele analyse heeft verricht door eigenlijk bescherming toe te kennen aan het woord op zich van een samengesteld ouder merk dat een groot en opvallend beeldelement bevat.

Volgens verzoekster is de door de kamer van beroep verrichte fonetische vergelijking van de merken gebrekkig in twee opzichten. In de eerste plaats heeft de kamer van beroep niet in aanmerking genomen dat het woord MAGIC in MAGIC SEAT niet zal worden uitgesproken als een Spaans woord, en dus dat het merk in zijn geheel, MAGIC SEAT, evenmin op Spaanse wijze zal worden uitgesproken. In de tweede plaats heeft de kamer van beroep geen rekening gehouden met het feit dat MAGIC het eerste woord is van het uit twee woorden bestaande merk MAGIC SEAT.

Verder heeft de kamer van beroep in het onderhavige geval de „regel van neutralisering” niet toegepast en derhalve geen rekening gehouden met het feit dat het oudere Spaanse merk, bestaande uit het woord SEAT en het grote S-logo als beeldelement, in het kader van de begripsmatige analyse onmiddellijk en duidelijk zal worden begrepen als een aanduiding van de Spaanse autoproducent, terwijl het merk MAGIC SEAT niet aldus zal worden opgevat.

Met betrekking tot het begripsmatige verschil voegt verzoekster daaraan toe dat de kamer van beroep geen rekening heeft gehouden met het door verzoekster overgelegde taalkundige bewijs inzake de wijze waarop Spaanse consumenten de woorden MAGIC SEAT zullen zien.

Voorts stelt verzoekster dat de kamer van beroep niet in aanmerking heeft genomen dat de categorie van waren, de kenmerken van de relevante markt en de kenmerken van de nationale consument met betrekking tot deze waren pleiten tegen enige vaststelling van verwarringsgevaar.

Ten slotte is verzoekster van mening dat de kamer van beroep het uit de handel afkomstige bewijsmateriaal van verzoekster inzake de wijze waarop dergelijke waren in de handel worden gebracht, helemaal niet in aanmerking heeft genomen.

Beroep ingesteld op 6 december 2006 — Xinhui Alida Polythene/Raad

(Zaak T-364/06)

(2007/C 20/43)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Xinhui Alida Polythene Ltd (Xinhui, China) (vertegenwoordiger: C. Munro, solicitor)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- verordening nr. 1425/2006 van de Raad van 25 september 2006 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van bepaalde kunststofzakken uit de Volksrepubliek China en Thailand en tot staking van de procedure betreffende de invoer van bepaalde kunststofzakken uit Maleisië, nietig te verklaren overeenkomstig artikel 230 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, en
- de Raad te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert nietigverklaring van verordening nr. 1425/2006 van de Raad van 25 september 2006 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van bepaalde kunststofzakken uit de Volksrepubliek China en Thailand en tot staking van de procedure betreffende de invoer van bepaalde kunststofzakken uit Maleisië. (1)